

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΑΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

**Ο Γιαννης κι' ο Μαρης
μελούνε κι' απορετος.**

M.— Γιοὺ σπίκ ἴγγλες πατριώτη ;
Γ.— Σπρέχεν ντοῖτσε Μαρῆ ;
M.— Τδέξοα πᾶς θὰ σὲ πιάσω σὰν ποντίκι στὸ τυφὶ !
Γερμανὸς εἶσαι κανάγια ποῦ μιλεῖς γερμανικὰ !
Γ.— "Αμ' ἐσὺ σὲ τὶ σχολεῖο τάκεις μάθει τ' ἀγγλικὰ ;
M.— Στὴ σχολή τοῦ Βενιζέλου τέμαθα καὶ τὰ μιλῶ.
"Η Ἀγγλία μωρὲ τέρας πάντα σῶκαμε καλὸ.
καὶ μ' αὐτὸὺς τοὺς φλάχεν φλούχτες πονθροες τώρα κι' ἀγαπᾶς,
ώρισμένως, κακομοίρη, τὸ κεφάλι σου χτυπᾶς !

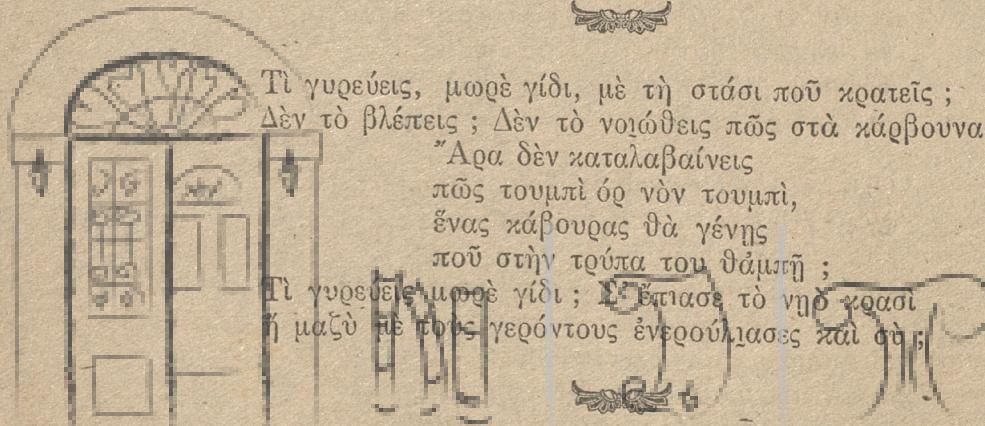
Μδόχεται νὰ σεῦ τὴν κάμω κακοθάνατη τὴν φάτσα
πᾶβρηκες τὴν εὐκαιρία
νὰ μοῦ πιάσῃς γκελοζία
μὲ τοῦ Λύσσιγκεν τὴν ὁάτσα.
Σὺ ἥλιθις καὶ χάχα
ποῦ γνωρίζεσαι μονάχα
μὲ Θηγιάτες κι' Ἀθεριάνους,
ποῦ τοὺς ξέρεις τοὺς Ούλάνους
ποῦ τοὺς πέρονεις τόσο μέρος ;
"Άλλ' ἀφοῦ σὲ κυβερνάει ἔκατοχονίτης γέρως
ποῦ τὸν ἔχουνε στὴ μέση ὁ Κορφιάτης κι' ἡ Ράλλον,
εἰν' ἐπόμενο πῶς δλα τὰ χρωστᾶς στὴ Μιχαλοῦ !

Σὺ μωρὲ ὁ πολεμήσας
καὶ τὰ ὅπλα σου τιμήσας
εἰς τὰ πάτρια ἐδάφη,
τὶ ἀδυναμίες ἔχεις μὲ τοῦ Μπίσμιαρκ τὸ συνάφι;
Μιλιταρισμὸν γυρεύεις νὰ ἰδρύσουμε κούτε
καὶ δυνάστας νὰ μᾶς σφάξουν
κι' ὅχι Γάλλους νὰ φωνάζουν
λιπτερτὲ, φρατερνιτὲ ;

Τὶ γυρεύεις, μωρὲ γίδι, μὲ τὴ στάσι ποῦ κρατεῖς ;
Δὲν τὸ βλέπεις ; Δὲν τὸ γοιώθεις πῶς στὰ κάρβουνα πατεῖς;
"Ἄρα δὲν καταλαβαίνεις
πῶς τουμπὶ ὁρ νὸν τουμπὶ,
ἔνας κάβουρας θὰ γένης
ποῦ στὴν τούπα του θάμιτῇ ;
Τὶ γυρεύεις μωρὲ γίδι ; Νέπτιασε τὸ νηὸν ρουσὶ¹
κι μαζὺ τε τοὺς γερόντους ἐνερούμασες καὶ σὺ

Ντοῖτσε ώστᾶς ἀν̄ ξέρω ποῦ κακὴ ψυχερή σου φλάσια ;
Καὶ γι' αὐτὸ μωρὲ μ' ἀφίνεις τὸ σπαθὶ καὶ τὴ μπαλάσκα

καὶ οὐδέτερος κυττᾶς
στοῦ γειτόνου σου τὸ σπῆτη τοὺς Βουλγάρους νικητᾶς ;
Ντοῖτσε ώστᾶς ἀν̄ ξέρω ποῦ νὰ μὴ σὲ ὅρον τὰ Φῶτα ;
Κι' γι' αὐτὸ μωρὲ κανάγια μῶκαμες τὰ μπουσουλότα
καὶ μῶπεταξες τὸ Γίγα ἀπὸ μέσον ἀφ' τὴ Βουλὴ²
ἐπειδὴ αὐτὸς μονάχα τὰ ἴγγλεῖκα μιλεῖ ;

Ντοῖτσε ώστᾶς ἀν̄ ξέρω ποῦ νὰ ξεραθῆς χαμάλη,
κι' ἀναχαίρεσαι ποῦ βλέπεις τὸ Δραγούμη καὶ τὸ Ράλλη
νὰ μιλοῦν Γερμανιστή
καὶ ν' ἀφίνουνε νὰ τρέχῃ τὸ Μπογιάτζεφ τὸ ληστὴ ;
Ντοῖτσε ώστᾶς ἀν̄ ξέρω καὶ γελᾶς Τσαροιώτη
ποῦσαι στὴν οὐδετερότη
καὶ δὲν κλαῖς μὲ μαῦρο δάκρυ τὴ Σερβία τὴ φτωχὴ³
ποῦ τὴν ξέσκιλισαν οἱ γῆπες κι' ἐφανήκαν τὰ δστά της
κι' εἰν' ἀναίσθητη μπροστά της
κι' ἀθλία σου ψυχὴ ;

"Αν λατρεύοντας τὸ Ρήγα
ἀπαρνήθηκες τὸ Γίγα
τῶν πολεμικῶν θαυμάτων,
ποῦ τραβᾶς μ' αὐτὸὺς τοὺς γέρους τῶν πολλῶν ἀμαρτημάτων;
Εἰς στιγμὰς μαρούλιας τόσης
ἀπὸ μὰ μεριὰ κι' ἀπὸ ἄλλη,
περιμένεις βελτιώσεις
ἀπὸ Γούναρη καὶ Ράλλη ;
Κι' εἰς ήμέρας π' ἀπειλούνε
τοὺς μικρούς νὰ καταπλοῦνε
οἱ φρικώδεις κολοσσοί,
μὲ τὰ γένια τοῦ Σκουλούδη θὰ ἐπιβληθῆς ἐσὺ ;

"Ω ! δειλὲ ποῦ δὲν σ' ὀρέσουν τολμητίαι Βενιζέλοι !
"Ω μαγκούφη τὶ σοῦ μέλλει
τώρα στὰ γεράματά σου
ποῦ γυρεύεις ν' ἀσφαλίσῃς τὴν ἀκεραιότητά σου
εἰς ἀσφάλειαν πυρὸς !
Πᾶς μοῦ φαίνεσαι μωρὸς,
φανταζόμενος πῶς τώρα ἔξησφάλισες τὰ πάντα
ἀπὸ μία προπαγάντια
ποῦ Θεὸς καὶ νόμος ἔχει τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σπαθὶ⁴
καὶ μ' αὐτὰ στὴν οἰκουμένη φοβερούσει ν' ἀπλωθῆ .

Ποῦ ἔξουλεψες νὰ δειξῃς τὴ συμπάθειά σου, χάχα !
Δὲν ἐπροτιμοῦσες τάχα
νὰ ταχθῆς ἀπὸ τὰ τότες στῆς Αντάτας τὸ πλευρὸ,
ἀφοῦ τῶξερες, βουβάλι,
πῶς ὁ Κίτσονερ θὰ σὲ βγάλῃ
μὲ τὴ βία στὸ χορὸ ;

Μὴ σὲ ἀπατοῦν αἱ φῆμαι.
Εὔρεγκτος ὁρούσανται
τὰ πάντα τοῦ ταμπούλεω
καὶ τὸ βλέπω τὸ λιβάνι π' ἀπὸ τὸ Φλεβάριον καὶς
στὴ γεννητὴν Χοντζόνιον πόλην καὶ τὸν ποταμὸν
καὶ σ' ἐτύφλωσες μεμίας καὶ δὲν βλέπεις πιὸ μπροστά.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
τὸν βαρδώνον Σέγκ τσιράκι,
τρύχα, τρύχα θὺ σὲ τὸ βγάλω
τὸ οὐδέτερο μουστάκι,

Γ.— Μὰ γιατὶ μωρὲ κολέα ;

Μ.— Τὸ γιατὶ τὸ ξέρω γὼ.
Μ' ἔφερες σ' ἔνα σημεῖο
μὲ τὸ γεροντοκοιλεῖο
ποῦ νὰ ντρέπομαι νὰ βγῶ
καὶ νὰ πῶ δωμῆρὸς πῶς εἶμαι μ' ὑπερήφανη ψυχὴ.
Θλίβομαι κι' ἀναστενάζω
π' ἐξ αἰτίας σου κυττάζω
τὴ Σερβία δυστυχῆ,
καὶ γιὰ πινομῆ σου, τέρας καὶ οὐδέτερε τεμπέλη
ἄφησα τὴ Βουλγαρία νὰ βαδίζῃ διόπου θέλει,
κι' ἀπὸ ἵσερο δικό σου ἥρθ' ὁ Κίτσνερ βιαστικὸς
νὰ μοῦ πῆ πῶς κινδυνεύω νὰ κλειστῶ σὰν ποντικὸς.

Ἐξ αἰτίας σου, κουνάδι,
ποῦ κορατεῖς αὐτὴν τὴ στάσι,
ἥρθ' ὁ λόρδος ἐν Ἑλλάδι
καὶ ζητεῖ νὰ μ' ἔκβιάσῃ.

Κι' ἀν ἐγγύησις ἀμέσως στοὺς συμμάχους δὲν δοθῇ,
συφορά μας ἀν ὁ λόρδος στὴ ζογάδα του βρεθῇ !

Τριταλοίμονο σ' ἐμένα
ἀν ὁ Ἀγγλος στὸ λιμένα
σήμερ' αὔριο φανῆ !
Συφορά μου ποῦ θὰ πάω !
Τὰ Χριστόγεννα θὰ φάω
τὴ γαιδοῦρα μου γι' ἀρνὶ !

Τὶ δουλεὶες μοῦ καταφέρνεις
γιὰ νὰ μὴ μπλεχτῆς σὲ δρᾶσι !
Τὸ γεροκομεῖο ποῦ σέρνεις
πρόϊμα θὰ πᾶς γεράσῃ.
Πρόϊμα ἐγερμανίσθης, ἀλλ' ἀργὰ θ' ἀντιληφθῆς
πόσο ζημιώμενος εἶσαι
ποὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
τὸ Μεσία ν' ἀρνηθῆς !

Σοῦπα μὴ μ' ἀδικοβγάνης.
Εἰν' οὐδέτερος ὁ Γιάννης
μὲ τοὺς γέροντας σιμὰ

κι' οὕτε γερμανοὺς χωνεύει μήτε κι' Ἀγγλους προτιμᾶ.
Πάψε μὴ μοῦ λές ἐμένα πῶς δὲν εἶσαι γερμανὸς.
Κι' ἀν ἑτολμησ' ὁ Μεσίας ὁ πολὺ ἀληθινὸς
νὰ μᾶς πὴ πῶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸν Κάιζερ βαρεῖ,
πῶς ἀφίνεις τὸ Σκολούνθη νᾶβηγη νὰ παραληρῇ
καὶ νὰ λέη πῶς θ' ἀρχίσῃ
τοὺς συμμάχους ν' ἀφοπλίσῃ
κι' ἄλλα τέλος τάντων λόγια ποῦ δεικνύουν προφανῶς
πῶς τὰ τέτοια τῶν γερόντων τὰ κρατεῖ ὁ γερμανὸς !

Ἄλλὰ μ' ὅσο καὶ νὰ σ' εἶχαν μαγεμένον οἱ Οὐλάνοι,
λόρδος Κίτσνερ ἀνεφάνη,
καὶ τοῦ λέει τοῦ Σκουλούνθη «γιὸν σπὶκη Ἱγγλικης γεροντά μου ;
Ἐχω τὰ σκοινὴ ποντάμου
κι' ἀν εὐθὺς δὲν ὑπογράψῃς δλ' αὐτὰ ποῦ ἐπιμένω,
χεροπόδαρα σὲ δένω !»

Γιὸν σπὶκη Ἱγγλικης φιλαράκο ;
Ἡ Τετράδηλη δὲν παῖζει.
Τοῦ γεοργίων ταμπάκο
τοὺς ἔβάλαν οἱ Ἱγγλέζοι.
Κι' ἀν ὁ Γούναρης μοῦ λέει πῶς οὐδέτερος θὰ κάτσω,
τῶρα πλέον πῶχω φάει μέσ' τὰ μοῦτρα τὸ στραπάτσο,
κι' μονογράφω μὲ τὸ ζόρι τοῦ μιλόρδου τὸ χάρτι,
θεωρῶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον τὴ ζωὴ μου περιττὴ !

Τώρα κι' ο ἐφιστόμος μου κι' ἡ ἀξιοπρεπεῖα μοῦ
εἴμαι πρόμακτα καμένα
καὶ σὰν φύλα μαρτυρένα
τὰ κυττῶ πεσμένα χάμουν !
Τώρα πλέον δὲν με μέλει
γιὰ τὸ Κράτος ἀπολύτως

κι' ἀσ' τὸ κάμη οπως θέλει
τοῦ Γουνάρεως δι μύτος !

Ἄγγλος εἶσαι, Τοῦρκος εἶσαι, τώρα πὰ δὲν σ' ἐρωτοῦμε.
Τὸ καπέλο μας στὸ χέρι
πέρονυμε μὲ τὸ Λευτέρη
καὶ σᾶς ἀποχαιτετοῦμε.
Κι' ἀν ποτὲ μᾶς χρειαστῆτε
ποῦ τὰ πράματα θὰ γδῆτε
ὑπερολίαν σκοτεινὰ,
γράψτε μας στὰ Λεχανὰ !

Τέτοιος ποῦσαι φαυλόκοράτης καὶ οὐδέτερος τεμπέλης,
τέτοιονς κυβερνήτες θέλεις.
Μεῖνε μόνος κληρονόμος τῶν πολλῶν εύτυχιῶν μας
κι' ὅσα φίδια σηκωθοῦνε πιάστα μόνος σου καὶ πνίχτα.
Δόσε μας ἐμᾶς τὸν πύλον καὶ τ' ἀλεξιοβρόχιόν μας
καὶ καλὴ γλυκειὰ σου νύχτα !

Οπως θέλεις κι' ὅπως ξέρεις κάμετα τὰ πραμματά σου.
Θέλεις ξενοπλα γιὰ γοῦστο νὰ βαστᾶς τὰ τάγματά σου,
θέλεις νὰν τὸν ὄπολύσης τὸ φιλότιμο στρατὸ
ποῦ χρειάζεται γιὰ ψήφους, παντελῶς δὲν σ' ἐρωτῶ.
Τώρα πῶγινες δέξιλι
καὶ γελοῦν ἔχθροι καὶ φύλοι
μὲ τὸν ἔξευτελισμό σου,
κάμε τὸ λογαριασμό σου
κι' ἀκολούθησ' ἐλευθέρως δι τι στάσι προτιμᾶς
καὶ νὰ στέρονται κάπου καιρέτισματα σ' ἐμῖας,

Γιὸν σπὶκη Ἱγγλικης πατριώτη
ποῦθελες οὐδέτερότη ;
'Απορίσουν χάχα !

Γες !
M.— Κάτσε τὸ λοιπὸν νὰ κάμης μοναχός σου ἐκλογὲς.
Δέν σκοπεύω νὰ συντρέξω καὶ κορδύδιο νὰ γίνω
Συνταγματῆς μτερλίνας.
Φεύγω φῶς μου καὶ σ' ἀφίνω
νοικούρη στὰς εὐθύνας.

Εἰς ἀγῶνας δοξασμίνους
σὺν αὐτοὺς τοὺς περασμένους
θέλω γὼ ν' ἀποδυθῶ
κι' ὅχι μὲ τοὺς ἀδηλῶτους καὶ ὁμιηλοὺς μουνουχισμένους
καὶ μὲ γέροντες σπασμένους
σ' ἐκλογὲς γὰ μετρηθῶ !

Κάμε τοῦ ἐκλογές σου, γύρισε στὰ πρῶτα,
χύσε βουλευτάδες ὅσους ἀγαπᾶς
μέτρα καὶ τοῇ κάλπες ἀλλὰ Ληξουριότα,
κι' εὔχομαι ταχέως τὴ Βουλὴ νὰ πᾶς
γιὰ νὰ ματαιώσῃς
μὲ τὸ τάκτι ποῦ ξέρεις,
ὅσας ἀνορθώσεις
ἔκαμεν ὁ Λευτέρης.

Μέσα στῶν Καισάρων τ' ἀσφυξιογόνα
καὶ τῶν Ἀγγλογάλλων τὸ μουσιμονρητὸ,
ἔλα σὺ καὶ φέρε τὸν χρυσοῦν αἰδῆνα
μὲ τὸ Θεοτόκη καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ !
Κι' ἀν στ' Ἀγαθαγγέλου βλέπεις τὴ φυλάδα,
ἐνα μόνον ξέρε πῶς θὰ σοῦ συμβῇ:
Ἐνδοξη, μεγάλη, πηρες τὴν Ἑλλάδα
καὶ θὰ μοῦ τὴ δώσῃς πάλιν κολοβή !

Όλα στὰ χαρίζω καὶ στ' ἀπαρατάω.
Διν' ἐνδιαφέρω σὺν τὰ θριάμβη
Πάρος τοὺς γενεγέδες ψήμα μοναχός σου
ποῦ μιλετολέμους ἔχομεν ὁμῆρος
καὶ τὸ προσχέμα μωρὸς οὐραθῆ,
ὅπως τὸ τουφέκι, κι' ὅπως τὸ σπαθί !

ΙΑΚΩΒΑΓΕΙΟΣ
ΑΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΟΥ

Στέχος μερικοί,
άπελπεστικοί·

Αρχίσαν τὰ χιονόβροχα
η̄ λάσπες καὶ τὰ κρύα·
φυσοῦν ἀέρηδες κακοί,
λυσσοῦν οἱ Βενιζελικοί
ἀπὸ φιλοπατρία
καὶ πάντα μὴ δύσφρονα
ἀπόκαλοῦν προδότη,
καὶ οἱ φαυλοκούτες καίρονται
γιὰ τὴν οὐδετερότη.

Κατάστασις ὁδυνηρὰ
καὶ ἄνευ θεραπείας.
Ματαίως μὲ τὰ γουνερὰ
εἰς δρόμους καὶ πλατείας
γυροῦν μεγάλες καὶ μικρὲς
μυσιούχαρες κυρίες
ζητοῦσαι καὶ θηρεύουσαι
πρὸς δρᾶσιν εὐκαιρίες.

Κακοὶ καιροὶ καὶ ἀνάποδοι
καὶ φτώχεια μὲ τὸν πῆγμα.
Μοιρολοίστροις κλάψετε
τ' Ἀργοστολοῦ τὴν τύχη.
Ἐδῶ νὰ ζῆς νὰ βαρεθῆς
εἰς ἥδονάς νὰ ἐντρυφᾶς.
Κι' ὅταν ξυπνήσῃς παρευθὺς
μεσάνυκτα νὰ σηκωθῆς
γιὰ ναῦρης πίτουρα νὰ φᾶς!

Καὶ μέσ' τῆς τόσες μας πληγὲς
καὶ τὸ κακό μας χάλι,
νὰ καὶ καινούργιες ἔκλογες
τοῦ Γούναρη καὶ Ράλλη.
Βλέπω τῆς κάλπης τὸν καυγᾶ
καὶ τραγουδῶ σιγὸ, σιγὰ;
Μέσ' τὰ Νικολοβάρβαρα
καὶ μέσ' τῆς τοικυμίες,
νέες εὑρῆκαν τὸν Μπασιά
ἔκλογκες ζημίες.

Νέφη ἐκάλυψαν τὴν γῆν
καὶ δὲ Λαδὸς εἰς ἔκλογὴν
ξανακαλεῖται πόλιν
καὶ ὑποψήφιων συλλογὴν
θὰ ἔχωμεν μεγάλην.
Τῆς κάλπης πανδαιμόνιον
ἐπίκειται νὰ γένη
καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα
καὶ δὲ Ξενοχάριτης βγαίνει.

Ο περιούσιος λαὸς
εἰς ἔκλογάς καλεῖται
καὶ δὲ φίλος μας δὲ Πεταλᾶς
ταχέως ἀφικνεῖται
καὶ δὲ Τετενές καὶ ἄλλοι πολλοὶ
ἐν ἔκλογαῖς κυρῆται,
μὲ ζῆλον καὶ ἀνταπάρηντιν
ποῦ δὲν ἀμφισβητεῖται.

Υπερηφίων φαίνεται
συνάκαμψη μεγάλη.
Ξανασυντρέχει σίγουρα
καὶ δὲ Πιέρος δὲν Πάλη.
Καὶ ἄν μας οποτελώσει
τὴν Γεωμαντικήν,
αντὰ συμβατούμενον δὲν θυντοῖς
καὶ ἄς ἐπιτύχη βούλευτης
τούλαχιστον δὲ Πιέρος!

Ψάλλω φούρια τραγούδια
στὰ ἔφτά μας τὰ λουλούδια.

Σκουλούδη μου
λουλούδι μόνη,
καὶ Κόντε μὲ τὴ μύτη,
καὶ σὺ χιλιδονάρι μου
γέρω Μιχελιδάκη μου
ποῦ μοῦντες ἀφ' τὴν Κρήτη.
Ράλλη καὶ Γιαννακίτσα μου,
Δραγούμη μου ψυχίτσα μου
καὶ Μήτσο μ' ἀφ' τὴν Πάτρα,
ἄνθην ὥραια ζηλευτὰ
πώκαμετε καὶ οἱ ἔφτα
τοὺς νόμους τσαλαπάτα!

Χωρὶς μπαρούφα καὶ καυγᾶ
τῷ βγάλετε σιγὰ, σιγὰ
ὅμπρούθε σας τὸ μ π ὁ δ ι ο
κι' ἀπόσχει καὶ ἀποχωρεῖ
καὶ σεῖς γερόντοι πονηροὶ
τοῦ λέτε καταβόδιο!
Τ' ἀ γ η ἄ θ ι τῷ δράσα τὸ κακὸ
ὅμπρούθε σας τὸ βγάλετε
καὶ μ' δλα τὰ γεράματα,
μὲ ζωηφόρα νάματα
έσεις καὶ μόνοι θάλλετε!

Ἐσεῖς μᾶς ἀπομείνετε
οἱ μόνοι κληρονόμοι
ποῦ δὲν ὑπάρχει. Σύνταγμα
πλέον γιὰ σᾶς καὶ νόμοι.
Ἐσεῖς τὸν τόπο μέλλετε
πλέον νὰ κυβερνᾶτε.
Πατεῖτε ὅμε θέλετε
κι' ἐλεύθερα περνᾶτε.
Τὸ σχέδιό σας τὸ τραγὸ
νὰ ποῦ τὸ κατορθῶστε.
Καὶ πρόγραμμά σας ἔστεται
ἔμπτατε σκύλοι ἀλέστετε
κι' ἀλεστικὰ μὴ δῶστε!

Ἀγαπητοί μου γέροντες
οἱ τὸν αἰῶνα φέροντες
στὴν κυρωτικήν ἡγάη,
ἀτρόμητοι
κι' ἀκλόνητοι
δειχτῆτε τῷδρα βράχοι,
ὑπεικονίετε στὴν προσταγὴν
τῆς Αὔστρογερμανίας
καὶ διώχτε τὰ γαλόποι συλα
ἐκ τῆς Μακεδονίας.
Σηκῶστε τὰ μανίγια σας
τοὺς Σέρβους ν' ὑφοπλίστε
καὶ τοὺς Ιγγλέζους σὰ ζουρλούς
μέσ' τὰ κελιὰ νὰ κλείστε!

Χτυπάτε μὲ τὸ βιούρδοντα
καὶ δι' ὑποκοπάνου
καὶ Κίτσνερ καὶ Λενύ Κοσσὲν
ποῦ δργανώνουνε γκράν-σὲν
στὸν τόπο μας ἀπάνου.
Τὴν Ἀλβιόνα κάμετε
νὰ μαζωχτῇ σ' αὐγά της
καὶ μὴν τὰ λογαριάζετε
τὰ ψωφοκάραβά της!

Ο Γούναρης καλὰ κρατεῖ!
Καὶ τὸν συμμάχων οἱ στρατοὶ
κι' οἱ ἐνωμένοι στόλοι
π' δόλογρά μας μαίνονται,
σὰν φλίτσουρα τὸν φαίνονται
μ' προστάσιν πάτητο δλοι!
Ο Γούναρης καλὰ κρατεῖ.
Κανεῖνε δὲν πορτάται!
Μωρὸ δὲν μου λέτε προεστοῦ
τὴν κλάρα ποῦ τὴν πάτε;

Χωριάτης

Ο ΑΓΓΛΟΣ

Ἐγραψε κάποιος πῶς δὲ Αγγλος μοιάζει
τλῆρες χολῆς κι' ἐνωτισμοῦ καφούλι,
λέγω κι' ἔγω γι' αὐτὸ πῶς τότε σκάζει
δταν μικροὶ δὲν τὸν ἀκοῦν σὰν δοῦλοι.

"Οπος ἔγινητε, καληώρα, τῷρα
ποῦ δὲν ἀποφασίσαμε νὰ πάμε
γιὰ κέφι του νὰ φῆμε τὴ σπαλόδα...
μ' ἀποκλεισμὸ μᾶς πάνει νὰ πεινάμε.

Στὸ σβέρο μας πατεῖ βαρὸ ποδάρι
κι' ἀπὸ τὸ αὐτὸ γυρεύεινά μᾶς σύρη.
Ἐσπατὰ σ' ἐμάς, καὶ δέρνει τὸ σαμάρι
σὰν δὲν μπορεῖ τὸ γάιδαρο νὰ δείχη!
CHRF

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΕΤΡΟ

Πέριο παλέ μον γειτονα
ποῶ καὶ ξεδακόνω
π' ἀπάτης θῦμα σήμερα
ἔμπρος μον σ' ἀντιρρόνω.

"Αγῶνος θῦμα ιεροῦ,
ἐνδόξου καὶ τιμόν
π' δέσμος ἀπεθάμασε
τὴν τόσην ἀντοχή σου,
καὶ τῷρα παίζουμε σ' ἐσε
τὸ πρόσωπον δημίου
έμεις οἱ σύμμαχοι σου!

"Ο ἔλεγχος μέσ' τὴν ψυχὴν
αἰσθάνομαι πῶς θ' ἀντιηγῇ
εἰς πάντας τὸν αἰδῆνας
μ' ἄν σ' ἔσβυσαν οἱ κολοσσοί,
ἀπάτης θῦμα εἶσαι σὺ
κι' ἔγω ἀπατεῖνας!

X.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ

"Αφ ἐνὸς δὲ Λόρδος Κίτσνερ
κι' ἀφ' ἐτέρον δὲ Κοσσὲν
λέτε τὸν Σκουλούδη τῷρηγγη
νὰ κρούψῃ μ π ἀ λ α σ ε ν
"Αλλ δέ γέρωντας τὸν λέει:
Δέν ἀνέχω μὰ κρούδ
καὶ παρέντες βγάνω μόνο
τέ τά τέ τέ μὲ τὸ Βαρδόνο
νὰ περνᾶμε τῷρα καιρὸ!

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Λοιπὸν στὰς νέας ἐκλογὰς
δὲν βγάνουν βενιζέλοι
κι' δὲ Ράλλης εἰν' ἐλεύθερος
νὰ κάμη δι τὸ θέλη.

"Απτίροησιν δὲν φέροντες
τὸν Βασιλῆα καμία,
κι' ενχόμεθα νὰ ζήσουνε
τὰ γεροντοκομεῖα.

Νὰ ζήσουν κρούνος ἐκατὸ
καὶ νὰ τὸν ἀπεράσουν
οἱ λατρευτοὶ μας προεστοὶ,
μὲ δλχως νὰ τὸν κρειαστῇ
καθάρισο νὰ δράσοντε!

ΦΙΝΑΛΕ

"Ἐτοι θὰ καταλήγετε
τὰ πρόμματα στὸ τέλος
νὰ μὴν ὑπάρχουν ἀλενούα
μήτε καὶ Βενιζέλος!
Νὰ μήτραν ὑπάρχουν ἀλενούα
μήτε καὶ καλαμπόνι,
παρὰ φρέσεις ἀγγικές
καὶ κάλπες Θεοτόη.

ΣΤΗ ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Τοιτέοι παρέλεστα
η Νέα μας η Ελλάδα
σιὼς η Ελλάς δὲν σκλασται
εκβιασμοῦ σοβαρά
Καὶ δύως ο συντάγματος της
διαπεριμένος,
ἐνῶ ὑπάρχουν σχοινιά,
ενῶ σκλασται λυμέρος!

ΟΙ ΔΥΟ ΝΟΜΑΡΧΑΙ

Πάλιν δὲ Γιώφας ἔρχεται
καὶ δὲ Πασχάλης πάει.
Καὶ σ' ὧδε ποῦ κανέρας μας
δὲν βρίσκει τὸν τόπον
πέντε γερόντων ἀνοχῆ
καὶ Γούναρη βούλήσει,
πέργουν τὸ κρέας τὸ παχύ
καὶ στέργουν τὸ κοφτοῦ!

ΜΗΜΟΣΥΝΟΝ

Δέω, μ' αὐτὸν τὸν γέροντας
π' ἀπόχιησα προστάτε
δ Θεός σ' σχφές σας πρόγονοι
ἀρχαῖοι Σπαρτιάτες,
πωροίχνετε στὴ θάλασσα
μ' ἀπάθεια μεγάλη,
δλους τὸν συνομίληκες
τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Ράλλη!

ΑΜΠΟΤΕ!

Μᾶς ἐφοβέριος δὲ Αιτάντη
πῶς θὰ μᾶς ἀποκλείσῃ
κι' ἀμποτε τὴ φοβέρα της
νὰ πραγματοποιήσῃ.
Ἐγὼ αὐτὸν τὸ εὔχομαι
ἀντὶς νὰν τὸ φοβᾶμαι.
Θὰ λειψωνε τοῦλάχιστον
τὰ πίτουρα ποῦ τρῶμε!

ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

"Ἐν' δοφ θὰν οἱ γέροντες
στοῦ Κράτους τὸ τιμόνι,
καθόλον μη φοβώσαστε
πῶς θὰ στηθῇ κανόνι.
"Η στάσις τοῦ γερόντων
δὲν θὰναι καλλιέρα.
Καὶ μ' δλον τὸν ἀποκλεισμὸ,
χωρὶς κανέραν δρασμὸ
θὰ κρέμετ' οὐδετέρα!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

"Ο Κίτσνερ ἀνεκούνωσε
πῶς εἴσι τὸν γονατάρει
στὴ Μάλτα νὰ κατακρατῇ
τὰ πλοῖα μὲ τὸ στάρι.
Κι' δὲ Γούναρης πονταί δειρὸς
καὶ φίνος διηγρόδος
στὸν πρεσβευτὰς τῆς Τετραπλῆς
τονίζει διατόρως,
πῶς ἀν δὲν τὸν τὰ δώσουνε
κι' αὐτὰ καὶ τὸ ἄλλα δύο,
θὰ πά τρά καὶ τὸν τόνιο
στὸ Πλημμελοδικεῖο!

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

"Ακούσατε τὴν ἀποχή
κι' ενδῆκαν ἀραλέκι
νὰ ἐτομάζονται πολλοὶ
ηὰ τὸ βούλευτικόν.
Καὶ τὶ καλὰ ποῦ κάνοντε!
Σὲ τέτοιο καραβάλι,
ποὺς μασηαζᾶς φιλόπατοις
μπαρμπούτα νὰ μή βάλῃ:

ΣΩΤΗΡΙΑ

"Ἐτούτη εἶναι κυβέρνησις
νὰ σώσῃ τὴν Ελλάδα!
"Εδεκει ποῦ τὰ βλέπαμε
τὰ πράμματα μπονγιάδα,
μέρο με μᾶν ὑπογραφὴ
τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Ράλλη,
ελύσαν τὸν ἀποκλεισμὸ
ενθὺς οἱ Αγγλογάλλοι:

ΑΓΓΕΛΙΑ

</

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Βαρειδ σκοτεινασμένη
κοιμάτη ή δρημιά
κι' η βάρονα είναι δεμένη
στήν απροποταμά.

Έλα μαζύ μου ξέλα
ξανθόλα γαλανή
νά λύσωμε με τρέλλα
της βάρονα το σκοινι.

Δίχως κουπή, τυμόνι,
στὸ δέρμα τὸ γοργό,
νὰ φύγῃ η βάρονα μόνη
καὶ μέσα ἐσύ κι' ζέγω,

Νά γέρνης καὶ νά γέρνω
σ' ἀγάπης ἀγκαλιά,
νὰ πέρνης καὶ νά πέρνω
διμέτρητα φιλιά.

Η βάρονα μας σάν νάχη
περιστεροῦ φτερά
νὰ ξεπετά μονάχη,
στὰ μαστρά τὰ νερά.

Κι' οἱ δυό μας κοιμισμένοι
μέσο' σ' δνειρό βαθὺ,
νὰ λέμ' ἀγκαλιασμένοι
«Ποτὲ νὰ μὴ σταθῇ!»

45.

ΓΡΙΦΟΙ

Σωματάνι σὰν ἀρδέλα
καὶ λεπτή, λεπτή, λεπτή.
Πῦρ παχελά εἰν' ή δυπρέλα
ποῦ στὸ χέρι της ιρατεῖ.

Μέσα σὲ χίλιες νὰ βρεθῆ
χτυπᾶ ή δώμορφά της,
ἀλλὰ χτυπάει πῦρ πολὺ^ν
γιὰ νάποιον ή ναρδιά της.

Όσο κι' ἀν βάνης γουνερά
καὶ φίδιοντας καὶ βελοῦδα,
δὲν φαινεσαι πῶς εἶσαι πηλ
η πρώτη πεταλοῦδα,
πῶπλεταγε στὸ φιφτυτού
τοῦ τύπου περιβόλι.
Θαρρεῖς κι' ἔξπεσες καὶ σύ
μαζύ μὲ τ' Ἀγροστόλι.

Μελάνι πέρνει διαφωτάς
καὶ λέει πᾶς συγγράψι.
Κι' δύμως μ' αὐτὸ μὲ βεβαιοῦν
πῶς τὰ μαλλά τὸν βάφει.

Στὴν πόζα καὶ στὸ βάδισμα
ὑπερτερεῖ τὸ Γρέύ
ἀλλ' έχει καὶ περσότερα
ἀφ' της Τουρκᾶς τὰ χρέη.
τὸ ΣΙΓΜΑ

Τὸν Κορέση καὶ τὸ Ζῆζο
φιλικῶς τοὺς σατυρίζω.

Τὸ Ζῆζο, μ' ἔνα μουσαμᾶ
ποῦ τῶφταν' ώς τὰ κάτω
καὶ μὲ παλόσια ρύσσικα
τὸν εἶδα στὸ μαρκάτο.

Κι' έλεγα κι' είναι θετικά
κεστρόμες ή πλότος
η καπιτάνιος βαπτοριῶ
δεύτερος εἴτε πρώτος,
η στάλπη μέσ' τὸν Ποταμὸ^ν
τῆς έλει καὶ ναυλόνει
κι' δηλιπότε τὸν τόπο τασπιά
καὶ πίκους μτασλώνει.

Θερει λεπτὸν τὸ μενούν
κι' ἀφ' τὸ φαυράτυχο στὰ^ν
περγάτει, τὸν Κορέση
καὶ τοὺς σκάει τὸ φτωχὸ^ν
πόνα ταμπάρο μοναχὸ^ν
δὲν έχει νὰ φορέσῃ!

Ο δὲ Κορέσης τὸν κυππᾶ
καὶ δὲν τὸν ὑποφέρειν
καὶ λέει, «κάποιο συγγενῆ
θέχῃ καὶ τοῦ τὰ στέρνει
γιατ' έσο καὶ νὰ μεῦ τὸ πῆ
δὲν θέλω νὰν τὸν ἀκούσω
πῶς μὲ τὸ ἀμόνι τοῦ μπορεῖ
γιὰ κάνη τέτοιο λούσσο.

Χωριάτης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐν Μπάλτοις
ἀξιωματικῶν κ. κ. Θ. Λιναρδάτον, Δ.
Πινευματικάτον καὶ Γ. Αλιβιζάτον ἔνη
νηγογήθη ἔρανος μεταξύ τῶν Κεφαλλήνων
τοῦ στρατιωτῶν καὶ ἐωράσθη η μηνή
μη τοῦ Ἅγιον Γερασίμου.

— Εκ δὲ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ ὑπε
λήφθησαν δραχμαὶ 97 τὰς δοιάς οἱ εἰ
ρημένοι ἀξιωματικοὶ ἀπέστειλαν δι' ἐπι
ταγῆς πόρος τὴν ἐνταῦθα ἐπιτυφοτὴν διὰ
τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων.

— Η κυρία "Αννα Βέγια προσέφερε
ον διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων
δραχμάς διακοσίας.

— Ο κ. "Ηλίας Γεωργόπουλος μη
χανικός παρὰ τῷ "Υπουργείῳ τῆς Συγ
κοινωνίας ἐν Ἀθήναις, ἀφίνει καθ' ἔ
καστον μῆνα τὸ ήμισον τοῦ μισθοῦ τοῦ
εἰς τὴν ἐν Αθήναις ἐπιτροπὴν ὑπὲρ
τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων διακονίας.

— Επιτός δὲ τούτους ἀπέστειλεν πόρος
τὸν κ. Νομάρχην Κεφαλλήνας δραχμάς
350 ὅπως παραδοθοῦν εἰς τὸν πρόσε
δρον τῆς κοινότητος Μουσάτων καὶ οὐ
τος νὰ διανείμῃ ταύτας εἰς τὰς ἀπόρους
οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων τῆς κοινό
τητος.

— Ωσαύτως ἀπέστειλεν ἐξ Ἀθηνῶν
ὑπὲρ τῶν οἰκογενείων τῶν ἐπιστράτων
δ. κ. Μαρ. Γερονιάνος καθηγητής τῆς
Ἴατρουκῆς, δραχμάς ἑκατό.

— Τὰ ἔκλογκά μας παραμένουν εἰσέ
τι ἀκαθόριστα.

— Ο ἐφοπλιστής κ. Γερ. Βεργωτῆς
δοτεῖς ἔθεωρείτο βέβαιος ὑποψήφιος,
μᾶς ἔγραψεν ἐξ Ἀθηνῶν νὰ δηλώσω
μεν δι' δι' δῆλως ἴδιωτικοὺς λόγους με
τέβαλε γνώμην καὶ δὲν θὰ ἔκπεσῃ ὑπο
ψηφίστητα.

— Γνωστοῦ δὲ δόντος διτὶ οὐδεὶς ἔκ
τῶν τέως βενιζεικῶν βούλευτῶν θὰ ἔκ
τεθῇ, γίνεται σκέψις δύος μὴ καταρισ
θῆ συνδυασμὸς ἐκ τῶν κυβερνητῶν ὑ
ποψηφίων, δῆλα νὰ ἔκπειθῃ ἔκαστος κω
ριστά πόρος ἀποφυγὴν ἀξιώσεων καὶ πα
ραπόνων.

— Καταλέγεισι μεταξὺ τῶν ὑποψηφί
ῶν καὶ διγνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς τοῦ πα
σιν Ιατρὸς κ. Σενοκόρατης Παξινόπου
λος.

— Ωσαύτως δ. κ. Παναγῆς Β. Μετα
ξᾶς, διγραμματεὺς τοῦ Οἰνοπαραγωγ
κοῦ συνεταιριστοῦ.

— Ενδισκονται πολλοὶ ἀκόμη ὑπὲρ
τὴν σκέψιν νὰ ἔκπειθον ὑποψήφιοι.
Τοὺς προτρέπομεν νὰ μὴ κάσουν τὴν
εὐκαιρίαν.

— Καὶ ἀν δὲν ἦνα γνωστοί, εἰς τὸν
ἔκλογον, τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Νικο
λάτον εἶναι πρόθυμον νὰ τοὺς γνωρίσῃ
διὰ φωτογραφεῖων εἰς δόλον τὸν κόσμον.

— Η ἀπελπιστικὴ κατάστασις μὲ τὸ
ψωμὶ ἔξακολονθεῖται.

— Εάν δὲν σηκωθῇ κανεὶς τούλακο
τον ἀπὸ τὰς δύο μετὰ τὸ μεσονύκιον
καὶ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ γροῦντοπτηθῇ
εἰς τὴν θύραν τοῦ φούρον, δὲν κατορ
θῶνται νὰ πάρῃ ἔνα ψωμὶ κατάμαυρο!

— Πλεισται οἰκογένειαι στεγοῦνται
τοῦ ἄρτου ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας.

— Καὶ δύμως εἰς τὴν "Ασσον," εἰς τὸ
Φισκάρδο, εἰς τὸν Ἐλήνον καὶ εἰς πολλὰ
ἄκομη μέρη, τὰ ἀστοποιεῖα ἔχουν κα
θημερινῶν ψωμῶν ἀσπρο.

— Τὶ συμβαίνει, εἶναι πολὺ δύσκολον
νὰ ἔνοικωμεν ἐπὶ τὸσον καιούμενο!

— Εἰμέδα διωράτηστος βέβαιος δι
τοιούτους διατοποὶ διτοῦ αἰξη
σιν τὴν τιμήν.

— Τοι τῶν 300,000 οἰκαδῶν σίτου
τον διαθέτει η "Εθνικὴ Τράπεζα"
διὰ τὴν Κεφαλλήναν, θὰ ἀφαιρεθῶσι
οὐδόποτα καλαμᾶς διὰ τὴν Ησαΐην.

— Υποχρεούμενον δὲ νὰ παραλέψω
μεν καὶ ἔνα δεκαπέντε τοις ἔκατον ἐκ τοῦ

ὑπάρχοντος βεβλαμένου πράγματος ἐν
ταῖς σιταποθήκαις Πατρῶν.

— Προκειμένου νὰ συνέλθῃ καὶ αὐ
τὸς τὸ Δημ. Συμβούλιον ποὺς ἐπιψήφι
σιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ δήμου διά
τὸ έτος 1916, ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ συσ
τήσωμεν εἰς τοὺς κ. κ. συμβούλους νὰ
μὴ ἐπιτείνωσιν εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ
διὰ τὸ Οἰκονομικὸν Συστήματος μικροῦ
βιομήνατος, παρ' ὅλας τὰς οἰκονομικὰς
στενοχωρίας τοῦ Δήμου.

— Καὶ τοῦτο, διότι τὸ Συστήματος φαί
νεται εὐεργετικότατον εἰς τοὺς ἀπόρους
δημότας καὶ δὴ ἐν τοιαύταις περιστά
σεσιν.

— Ο κ. Σπυρίδων Χαλικιαδής μηχα
νουργὸς καὶ η δεσποινὶς "Ορθοδοξία"
Ἀντωνέλου εἰέλεσαν τοὺς γάμους των,
ἐφ' ὃ εὐχόμενα τὰ βέλτιστα.

— Τὸ συμβούλιον τῆς Κοινότητος Δα
μοιλιανῶν, ἔξελες καὶ αὖθις παμψη
φει πρόδερόν τον τὸν καρά. Θεοφί^λιον.

— Απεβίωσε οἱ μάγαδος οἰκογενειάρ
χης Διονύσιος Νεόφυτος ὑποδημα
τοποὶδε.

— Απεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς Πεσάδα

ἡ ἐνάρετος δέσποινα "Αδριανὴ" Ασσάνη
ἀδελφὴ τοῦ κ. Γερασίμου Βαλσαμάκη.

— Εἰς τὸ πιλοποιεῖον "Ιωάννου Υγ
γλέση, ἐκτὸς τῶν θαυμασίων Εὔρεται
καὶ μοδέλων, παρελήφθη καὶ μεγάλη
συλλογὴ διλων τῶν νεωτέρων οὐλικῶν διὰ
τὰ καπέλα τῶν κυριοῖν.

— Καὶ τοῦτο, διότι τὸ Συστήματος

προφαῖω τὴν βαθεῖαν μου εὐγγρωμο

σύνην πρὸς ἀπαντας τοὺς συμμετοισθέν

τας τὸ πένθος μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ

προσφιλοῦς μου ὀδελφοῦ Διονυσίου.

Πατοῦ Νεοφύτου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπφορᾶς τὴν βαθεῖαν μου εὐγγρωμο
σύνην πρὸς ἀπαντας τοὺς συμμετοισθέν

τας τὸ πένθος μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ

προσφιλοῦς μου ὀδελφοῦ Διονυσίου.

Πατοῦ